

ת"פ (ירושלים) 63156-05-23 - מדינת ישראל נ' הייתם בסיסו

ת"פ (ירושלים) 63156-05-23 - מדינת ישראל נ' הייתם בסיסו מחוזי ירושלים

ת"פ (ירושלים) 63156-05-23

מדינת ישראל

נגד

הייתם בסיסו

בית המשפט המחוזי בירושלים

[05.08.2024]

כבוד השופט אברהם רובין

גזר דין

1. הסדר הטיעון והעבירות בהן הורשע הנאשם

הנאשם, יליד 2003, הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון פתוח, בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, ובעבירה של החזקת סכין - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, בין אביו של הנאשם לבין דודו של הנאשם, ובין ילדיהם של אלו, קיים סכסוך שטיבו לא ידוע למאשימה. ביום 21.4.23 הוצת אופנוע השייך לאחד מבני דודו של הנאשם (מוחמד). בעקבות כך התקבצו במקום ההצתה בני משפחה משני הצדדים, ובהמשך התפתח במקום עימות מילולי בין אביו של הנאשם לבין מוחמד, אשר גלש לדחיפות הדדיות בין בני שתי המשפחות. הנאשם נכח במקום, וכעבור מספר שניות הוא הניף כלפי מעלה סכין חדה ומשוננת באורך של 20 ס"מ, והחדיר את להב הסכין לצווארו של אחד מבני דודו מ'. הסכין חדרה לצווארו של מ' בין הקנה לוושט ונעצרה בעורק החזה מימין. בעקבות זאת התמוטט מ' ונפל על הכביש כשדם רב ניגר מצווארו. מ' הובהל לבית חולים כשהוא בסכנת חיים, שם הוא אושפז בטיפול נמרץ למשך 26 ימים, כאשר בחלק מהזמן הוא היה מורדם ומונשם ובסכנת חיים בשל דימום מאסיבי שלחץ על קנה הנשימה שלו. במהלך האשפוז גם נותח מ' פעמיים. כאמור, בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ובביצוע עבירה של החזקת סכין.

3. אציין, כי במסגרת הסדר הטיעון הגיעו הצדדים להסכמות כדלהלן:

א. המתלונן - מ' - היה מחוץ לעימות המצוין בסעיף 6 לכתב האישום (הכוונה לעימות המילולי בין אבי הנאשם לבין מוחמד, אשר התפתח לדחיפות הדדיות), "ובשלב מסוים קפץ לעבר זירת העימות, או אז נפגע מהסכין שאחז הנאשם" (סעיף 7(א) לחלק הראשון של ההודעה על הסדר הטיעון).

ב. במהלך האירוע נפגעו עוד אחרים, משתי המשפחות, שנכחו במקום, ונגרמו להם פציעות שונות, אשר חלק מהן נגרמו כתוצאה משימוש שנעשה באירוע בסכינים ואלות. הנאשם אף הוא נחבל באירוע.

ג. המאשימה תגביל עצמה בטעוניה לעונש של 48 חודשי מאסר לכל היותר.

ד. הצדדים יבקשו מבית המשפט לקבוע כי הנאשם יישא בעונש המאסר שייגזר עליו בהליך זה במצטבר לכל עונש מאסר בפועל שהוטל עליו בהליך אחר ואשר הוא נושא בו בעת גזירת דינו בהליך זה. אציין, כי הצדדים לא הסבו את תשומת לב בית המשפט לכל עונש מאסר אחר שנגזר על הנאשם עובר למתן גזר הדין בתיק שלפניי, כך שדומה כי אין משמעות מעשית להסכמה זו.

4. תסקיר שירות המבחן

בהמשך להגשת כתב האישום נעצר הנאשם עד תום ההליכים, כך שהוא עצור מזה כ- 14 חודשים. הנאשם בן מעט יותר מ-21, רווק, טרם מעצרו עבד כצבעי בנגריה, והתגורר עם הוריו ומשפחתו. הקשר בין הנאשם להוריו תואר על ידי הנאשם כטוב.

הנאשם נשר מלימודיו אחרי 9 שנות לימוד, והחל לעבוד כדי לסייע בפרנסת משפחתו. הנאשם נעדר עבר פלילי והוא לא השתמש מעולם בחומרים ממכרים.

הנאשם מסר לשירות המבחן כי משפחתו ומשפחת דודו גרות באותו מתחם, וכי יש בין המשפחות סכסוך כספי מתמשך. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטל אחריות חלקית על מעשיו ומתייחס אליהם בצמצום. עם זאת, הנאשם הביע צער וחרטה על התנהלותו, ולדבריו כיום בעקבות הלקח שלמד הוא שולט טוב יותר במעשיו. הנאשם טען בפני שירות המבחן כי את הסכין שבאמצעותה ביצע את העבירה הוא מצא על הקרקע במקום האירוע. לדברי הנאשם הוא לא פעל מתוך תכנון מוקדם, אלא מתוך סערת רגשות ותחושת מחויבות להגן על משפחתו.

בשיחתו עם שירות המבחן טען הנאשם, כי נערכה סולחה בין המשפחות וכי הוא עצמו מתכנן לערוך סולחה עם בן דודו. ואולם, בשיחה שקיים שירות המבחן עם אביו של הנאשם עובר להגשת תסקיר מעצר בחודש ספטמבר 2023, טען האב כי הסכסוך בין המשפחות עדיין פעיל. בשיחה שקיים שירות המבחן עם ב"כ הנאשם נמסר כי סולחה אמנם לא נערכה, ברם משפחת הנאשם שלמה למשפחת נפגע העבירה פיצויים בסך של 25,000 ₪. עובדה זו איננה שנויה במחלוקת.

שירות המבחן הצביע בתסקיר על גורמי סיכוי המתקיימים בעניינו של הנאשם - העדר עבר פלילי, קיום אורח חיים נורמטיבי עד לביצוע העבירות, והעדר שאיפת נקם מצדו של הנאשם. בצד זאת הצביע שירות המבחן על גורמי סיכון שמתקיימים בעניינו של הנאשם - הימנעותו משיח פתוח ומפורט לגבי העבירות ומה שהביא לביצוען, פער בין תיאור הנאשם את מצבה של משפחתו לבין העובדה שהוא נשר מלימודיו אחרי 9 שנות לימוד בלבד, הפער בין התנהגותו האלימה של הנאשם באירוע לבין חייו התקינים עד לאירוע, הקושי של הנאשם לבצע התבוננות פנימית לגבי מעשיו, והקושי שלו לבחון את העמדות הבעייתיות שעומדות ברקע להם. בסיכומם של דברים העריך שירות המבחן את הסיכון להישנות עבירות כבינוני, וכן העריך כבינונית את מידת חומרת העבירות ככל שיישנו חלילה. בהקשר זה שב וציין שירות המבחן, כי לא נערכה סולחה בין המשפחות וכי הן מתגוררות באותו מתחם.

בסיכומם של דברים, ולנוכח האמור לעיל, ממליץ שירות המבחן כי יוטל על הנאשם עונש של מאסר בפועל. כן ממליץ שירות המבחן כי גורמי שב"ס יבחנו את האפשרות לשלב את הנאשם בטיפול מותאם לצרכיו במהלך תקופת מאסרו. 5. תסקיר נפגע העבירה

על פי תסקיר נפגע העבירה תמונת הנזק שנגרם לו חמורה ביותר. מפאת צנעת הפרט לא יפורטו הנזקים. עם זאת נציין, כי התסקיר מלמד על כך שעד האירוע עבד נפגע העבירה לפרנסתו, וכי מאז האירוע נפגע העבירה איננו יכול לעבוד, זאת על רקע הנזקים שנגרמו לו ומלווים אותו עד היום. התסקיר מציין את הקושי שנגרם לנפגע העבירה כתוצאה מהעובדה שהפגיעה בו באה מידי קרוב משפחתו, בעוד הוא עצמו צעיר בגילו ועסוק בגיבוש זהותו כאדם בוגר ועצמאי. התסקיר מתאר את הקשיים הפיזיים והנפשיים מהם סובל נפגע העבירה עד היום. הרושם הוא שקשיים אלו חמורים ומתמשכים. קשיים אלו פגעו ופוגעים בתפקודו של נפגע העבירה בכל מישורי חייו, ובגינם הוא נזקק לטיפול מתמשך, לרבות טיפול תרופתי.

בסיכומו של התסקיר הומלץ לחייב את הנאשם בפיצויו של נפגע העבירה בסכום משמעותי, אשר יהווה הכרה בפגיעה שפגע בו הנאשם וישמש את נפגע העבירה לצורך שיקומו בדרך שיבחר. 6. ראיות וטענות המאשימה לעונש

במסגרת ראיותיה לעונש הגישה המאשימה מסמכים מאת המוסד לביטוח לאומי (תע/1), המלמדים על כך שלנפגע העבירה נקבעה במסגרת ענף נכות כללית נכות זמנית בשיעור של 20% בגין הפרעת הסתגלות, וכן אובדן כושר עבודה זמני בשיעור של 60% בגין מצבו הנפשי. כן הגישה המאשימה מסמכים רפואיים (תע/2 - תע/5), המלמדים על מצבו הרפואי של נפגע העבירה, במישור הפיסי והנפשי, סמוך לדקירה ולאחריה.

7. בטיעונו לעונש הדגיש ב"כ המאשימה את מדיניות הענישה המחמירה בעבירות אלימות המבוצעות באמצעות סכין. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה עמד ב"כ המאשימה על הנזק הפוטנציאלי שהיה כרוך במעשהו של הנאשם, ועל הנזק החמור שנגרם בפועל לנפגע העבירה בעקבות הדקירה. ב"כ המאשימה הפנה בהקשר זה לתסקיר נפגע העבירה. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ב"כ המאשימה עמד על כך שתסקיר שירות המבחן מלמד על נטילת אחריות מוגבלת מצד הנאשם, ועל הערכת שירות המבחן לפיה קיים סיכון בינוני להישנות מעשה אלימות מצד הנאשם. עם זאת, ב"כ המאשימה הסכים כי לנוכח עברו הנקי של הנאשם, הודאתו, והניסיון להגיע לסולחה, ראוי למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם. בסיכומם של דברים טען ב"כ המאשימה, כי ראוי לקבוע שמתחם העונש ההולם במקרה זה עומד על 44 עד 72 חודשי מאסר, וכי ראוי לגזור על הנאשם עונש של 45 חודשי מאסר בפועל בתוספת עונשים נלווים. 8. טענות ב"כ הנאשם לעונש

בטיעונו לעונש הדגיש ב"כ הנאשם כי הנאשם לא הגיע לזירת האירוע כשהוא מצויד בסכין, וכי הוא לא הגיע לזירה כשבכוונתו לפגוע בנפגע העבירה. ב"כ הנאשם טען, כי מדובר באירוע שאותו התחיל מוחמד, ושבמהלכו שני הצדדים פעלו באלימות תוך שימוש באלות ובסכינים. ב"כ הנאשם טען, כי יש להביא בחשבון שנפגע העבירה נדקר באירוע לאחר שהוא בחר "לקפוץ", כלשון הסכמת הצדדים בהסדר הטיעון, לתוך התגרה. ב"כ הנאשם טען, כי הגם שאין מחלוקת לגבי הפגיעות שנגרמו לנפגע העבירה באירוע, הרי שמצבו השתפר מאז האירוע, ולראייה שהנכויות שנקבעו לו במוסד לביטוח לאומי זמניות.

ב"כ הנאשם טען, כי לנוכח האמור ולנוכח הענישה הנוהגת במקרים שדומים בנסיבותיהם למקרהו של הנאשם, ראוי להעמיד את מתחם העונש ההולם על 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנה ב"כ הנאשם להודאתו של הנאשם, לעברו הנקי, לפיצוי בסך ₪ 25,000 ששולם לנפגע העבירה, לנזק שנגרם למשפחת הנאשם כתוצאה ממעצרו, ולנטילת האחריות מצדו של הנאשם על מעשיו. בהקשר אחרון זה, טען ב"כ הנאשם, כי אין בסיס לקביעת שירות המבחן לפיה נטילת האחריות מצדו של הנאשם חלקית בלבד. לנוכח האמור טען ב"כ הנאשם כי יש לגזור על הנאשם עונש החופף את תקופת מעצרו בתיק זה, העומדת עד כה על 14 חודשי מאסר.

בסיום שמיעת טיעוני ב"כ הנאשם ניתנה לנאשם הזדמנות להשמיע את דבריו, אך הוא בחר שלא להוסיף דבר. דיון והכרעה

9. מתחם העונש ההולם - העריכם המוגנים ומידת הפגיעה בהם

הערך המוגן על ידי העבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות הוא הערך הבסיסי של שלמות חייו וגופו של אדם. הפגיעה שפגע הנאשם בערך המוגן קשה, זאת לנוכח השימוש שעשה הנאשם בסכין, ולנוכח תוצאותיה הקשות של הדקירה שדקר את נפגע העבירה. הנאשם הורשע גם בעבירה של החזקת סכין שלא כדין, עבירה שתכליתה להגן על הערך שעניינו השמירה על הסדר הציבורי ובטחון הציבור. הפגיעה שפגע הנאשם בערך מוגן זה איננה מאוד חמורה, זאת לנוכח העובדה שלא נטען בכתב האישום כי הנאשם הצטייד בסכין עובר להגעתו למקום האירוע.

10. מתחם העונש ההולם - מדיניות הענישה הנהוגה

רמת הענישה הנוהגת בעבירות אלימות בהן נעשה שימוש בסכין מחמירה בדרך כלל. כך, נפסק כי:

"אין צורך להכביר מילים על החומרה היתרה הטמונה בעבירות אלימות המבוצעות באמצעות סכין, שלעתים המרחק ביניהן לבין גרימתה של תוצאה קטלנית קצר עד מאוד. חומרתן של עבירות אלו, כמו גם שכיחותן ופוטנציאל הנזק הרב שלהן, מחייבים ענישה מחמירה שתביא להרתעת היחיד והרבים. עמד על כך בית משפט זה לא אחת...".
(ע"פ 2508/21 עבד אלגואד נאסר נ' מדינת ישראל בפסקה 11 (7.6.22)).

וכן נפסק כי:

"בית משפט זה חזר ועמד על הצורך להיאבק בתופעת הסכינאות באמצעות ענישה הולמת ומרתיעה, ואין צורך לחזור על הדברים..."

(ע"פ 425/23 מדינת ישראל נ' (Tekeste Teklu)4.7.23).

בית המשפט אף ציין לאחרונה, מפי כב' השופט ע' גרוסקופף ובהסכמת כב' השופטים ע' פוגלמן וד' מינץ, כי: "מן הראוי להעלות את הרף בעבירות מסוג זה. חומרתן הרבה של עבירות האלימות המבוצעות באמצעות סכין, בשים לב לפוטנציאל הנזק המשמעותי שעלול להיגרם מהן... מחייבת החמרה של מדיניות הענישה הנוהגת לאור תפקידו של בית המשפט במיגור התופעה... כך באופן כללי, וכך במיוחד בעניינו של המשיב".

(ע"פ 3867/23 מדינת ישראל נ' שנקור בפסקה 11 (11.7.23)).

11. המאשימה הפנתה בטיעוניה לפסקי הדין שלהלן.

ע"פ 425/23 מדינת ישראל נ' (Tekeste Teklu)4.7.23 - בפסק דין זה נגזר על נאשם שהורשע בביצוע עבירה של

גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עונש של 32 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה היה מדובר בנאשם אשר

סיסף את גרונו של המתלונן באמצעות סכין יפנית, זאת בשל עילה של מה בכך. בית המשפט העליון קיבל את

ערעורה של המדינה על קולת העונש, והעמיד את עונשו של הנאשם על 48 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 935/14 אוסטרוביץ נ' מדינת ישראל (30.11.14) - בפסק דין זה נדחה ערעורו של המערער על עונש של 50

חודשי מאסר שנגזר עליו לאחר שהורשע בביצוע עבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. במקרה זה

הנאשם דקר את המתלונן מספר דקירות באמצעות סכינים שבהן הצטייד לפני האירוע. יצוין, כי לחובת המערער נזקף

עבר פלילי קודם, בין היתר בעבירות אלימות. אם כן, נסיבותיו של מקרה זה חמורות יותר מנסיבות המקרה שלפניו.

ע"פ 2037/13 מחאגנה נ' מדינת ישראל (26.6.13) - בפסק דין זה נדחה ערעורו של המערער, בעל עבר נקי, על

עונש של 30 חודשי מאסר שנגזר עליו לאחר שהוא הורשע בביצוע עבירות של חבלה חמורה, חבלה חמורה בנסיבות

מחמירות והחזקת סכין. באותו מקרה בשתי הזדמנויות שונות תקף המערער את המתלונן, פעם אחת באמצעות אבן

שהטיח באפו ופעם שניה באמצעות סכין בה הוא דקר אותו.

12. ב"כ הנאשם הפנה בטיעוניה לפסקי דין רבים, מהם אתייחס להלן לפסקי הדין של בית המשפט העליון.

ע"פ 8912/13 מדינת ישראל נ' טל (13.2.14) - בפסק דין זה נדון עניינם של שניים אשר אחד מהם הורשע בביצוע

עבירה של חבלה בכוונה מחמירה ונגזר עליו עונש של 12 חודשי מאסר, והשני הורשע בביצוע עבירה של תקיפה

הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות ונגזר עליו עונש של 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ערעורה של

המדינה על קולת עונשו של הנאשם הראשון התקבל, ועונשו הועמד על 24 חודשי מאסר בפועל. ערעורה של המדינה

על קולת עונשו של הנאשם השני נדחה. באותו מקרה היה מדובר בתקיפה שתקפו השניים ואחרים את המתלונן,

במהלכה דקר אותו הנאשם הראשון באמצעות חפץ חד שמצא במקום.

ע"פ 9147/17 אבו עביד נ' מדינת ישראל (20.9.18) - בפסק דין זה נדון ערעור שהגיש המערער על חומרת עונש של 12 חודשי מאסר שנגזר עליו לאחר שהוא הורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בכך שדקר באמצעות חפץ חד את המתלונן. בית המשפט העליון קיבל את הערעור וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט הדגיש בפסק דינו, כי הערעור התקבל על רקע עברו הנקי של המערער ועל רקע הליך טיפולי משמעותי שעבר המערער, בעקבותיו המליץ שירות המבחן שלא לגזור עליו עונש של מאסר בפועל. נסיבות אלו לא מתקיימות בנאשם שלפניי.

ע"פ 8720/14 וורקי נ' מדינת ישראל (10.5.15) - בפסק דין זה נדון מקרה מעט חריג בנסיבותיו, בו המערער שב לביתו לאחר שקודם לכן רעייתו שכנעה אותו לצאת ממנו כדי לבקר את אמו, ומצא מסתתר בבית את שכנו. חמתו של המערער בערה בו, והוא דקר בסכין את השכן. בית המשפט המחוזי גזר על המערער עונש של 14 חודשי מאסר לאחר שהרשיע אותו בביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ותקיפה בנסיבות מחמירות. בית המשפט העליון קיבל את ערעורו של המערער והפחית 6 חודשים מתקופת המאסר שנגזרה עליו, זאת לנוכח ההליך השיקומי שעבר המערער, לגביו קבע בית המשפט כי: "לא לעיתים קרובות אנו עדים לתהליך שיקומי כה משמעותי" (פסקה 9 לפסק הדין). אציין, כי נסיבה זו איננה מתקיימת בנאשם שלפניי.

13. מתחם העונש ההולם - הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות

אין טענה בכתב האישום לפיה מעשהו של הנאשם היה מתוכנן. על פי עובדות כתב האישום הנאשם לא יזם את העימות בין המשפחות, עימות שבמהלכו, כך לפי הסכמת הצדדים בהסדר הטיעון, הופעלה אלימות משני הצדדים, תוך ששני הצדדים השתמשו באלות וסכינים. על פי הסכמת הצדדים נפגע העבירה לא היה שותף לעימות המתואר בסעיף 6 לכתב האישום, אלא הוא בחר "לקפוץ" - כלשון ההסכמה - לזירת האירוע, ואז הוא נפגע מסכינו של הנאשם. אין טענה בכתב האישום כי הנאשם הגיע עם הסכין לזירת האירוע. על פי טענתו של הנאשם בפני שירות המבחן הוא מצא את הסכין בזירת האירוע. מכל האמור עולה, כי העבירות בוצעו בעיקרו של דבר באופן ספונטאני ולא מתוכנן, כחלק מתגרה לה היו שותפים רבים משני הצדדים.

הנזק שצפוי היה להיגרם כתוצאה ממעשהו של הנאשם הוא נזק גוף חמור ואף קטלני חלילה, זאת לנוכח העובדה שהנאשם דקר את נפגע העבירה בצווארו. תיאור הפגיעה בכתב האישום מלמד כי הנאשם דקר את נפגע העבירה בעוצמה רבה. הנזק שנגרם בפועל כתוצאה מביצוע העבירה חמור מאוד. נפגע העבירה היה בסכנת חיים, הוא אושפז למשך תקופה של כמעט חודש בבית חולים, חלק מהזמן בטיפול נמרץ כשהוא מורדם ומונשם. נראה אפוא, כי אך המזל הטוב גרם לכך שנפגע העבירה לא קיפח את חייו באירוע.

הסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירה היא תחושת המחויבות שלו לבני משפחתו שהיו מעורבים בעימות. סיבה זו איננה יכולה להצדיק את מעשהו של הנאשם והיא גם איננה יכולה להוות סיבה להקל בעונשו. עם זאת, ראוי לציין את העובדה שהדקירה בוצעה על ידי הנאשם במהלך אירוע אלים בו שני הצדדים עשו שימוש בנשק קר. נסיבה זו מעמידה את מעשהו של הנאשם באור מעט פחות חמור.

יתר הנסיבות המנויות בסעיפים 40ט(א)(6) ואילך לחוק העונשין, אינן רלוונטיות לעניינו של הנאשם שלפניי.

14. מתחם העונש ההולם

לנוכח כל האמור אני קובע כי במקרה זה מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל- 60 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

15. הנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה

במסגרת הנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה יש להביא בחשבון לזכות הנאשם את הודאתו, אשר חסכה מזמנה של המאשימה ומזמנו של בית המשפט. יצוין כי הודאתו של הנאשם נמסרה בשלב מוקדם של ההליכים. הודאתו של הנאשם מלמדת על נטילת אחריות מצדו על מעשיו. עם זאת, תסקיר שירות המבחן מלמד על כך שנטילת האחריות של הנאשם לא הייתה מלאה, וכי התייחסותו לעבירות שביצע הייתה מצומצמת. לזכות הנאשם יש לזקוף גם את עברו הנקי, ואת העובדה שעד לאירוע הוא ניהל חיים נורמטיביים. על פי הסכמת הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, גם הנאשם נחבל במהלך האירוע מושא כתב האישום. הצדדים לא הציגו בפניי נתונים על פגיעה משמעותית שספג הנאשם, ולכן לעובדה זו לא יינתן משקל של ממש לעת גזירת הדין. הטלת עונש של מאסר על הנאשם לתקופה העולה על תקופת מעצרו תגרום נזק כלכלי למשפחתו, זאת כיוון שעד למעצרו עבד הנאשם וסייע בכלכלת המשפחה. עם זאת, נזק זה איננו חורג מהנזק הרגיל שצפוי להיגרם למשפחתו של נאשם אשר נשלח למאסר, ועל כן משקלו של שיקול זה בקביעת העונש המתאים איננו משמעותי. הנאשם ומשפחתו עשו מאמץ מסוים לתיקון תוצאות העבירה ולפיצויו של נפגע העבירה, בכך שפיצו את נפגע העבירה בסכום של 25,000 ₪. עם זאת, מסיבה שלא הובררה לא נערכה סולחה בין הצדדים. הנאשם נעצר עד תום ההליכים ועל כן מטבע הדברים הוא לא עבר תהליך שיקומי או טיפולי כלשהו. שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן לא היה מלא. שירות המבחן ציין בתסקיר כי הנאשם התקשה לבחון את העמדות הבעייתיות בהן הוא אוהז, שעמדו ברקע ביצוע העבירות. לנוכח כל האמור סבורני כי יש למקם את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם, גם אם לא בתחתית ממש.

16. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. 36 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם לפי רישומי שב"ס.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יבצע עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע, ו- 4 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יבצע את העבירה של החזקת סכין, בה הוא הורשע לפניי.

ג. הנאשם יפצה את נפגע העבירה - מ' ס' ב' - בסכום של 30,000 ₪. סכום הפיצוי ישולם ב-30 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 3.11.24 ובכל שלושה בחודש בחודשים שלאחר מכן.

הודע לנאשם על זכותו לערער לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, א' אב תשפ"ד, 05 אוגוסט 2024, בנוכחות הצדדים.